

Vår store arbeiderleder, mangemillionæren Jonas Gahr Støre fra Oslo aller beste Vestkant, har igjen holdt tale. Etter at han holdt nyttårstale der samefolket ikke blei verdiga et ord, i motsetning til hans kollega i øvre enden av Carl Johans gate, fant han visst ut at dette måtte rettes opp på Samefolkets Dag, da det visstnok ikke var så mye annet å gjøre og mye god mat å få på Rådhuset.

Talen skal jeg ikke sitere, den kan noen og enhver lese her:

https://www.regjeringen.no/no/aktuelt/statsministerens-tale-pa-feiringen-av-samefolkets-dag/id2900150/?fbclid=IwAR1VsW2PK9IDD5R-rXUVlwgwsUdh6f52MRCPUiNC5SyCyo5mXyilIA6AUg#_edn1

Det var ikke det han sa som provoserte meg, det var alt han ikke sa og den politikken han fører resten av året. Jeg vil derfor si litt om hva han kunne ha sagt. Etter statsministerens nyttårstale våga jeg meg fram på med en egen versjon av talen slik jeg forestiller meg den kunne blitt under påvirkning av sannhetsserum: <http://sveinlund.info/diverse/nyttarstale2022.pdf>

Nå kommer altså del 2 –

Støres samedagstale med sannhetsserum

Kjære Oslo-samer!

Oslo er Norges største samekommune, og Oslo er byen med det store hjertet. Her har vi lang tradisjon i å ta imot folk som kommer langveis fra. Først tok vi mot danske futer og stattholdere og hjalp dem å styre resten av dette uregjerlige landet, så gjorde vi det samme med svenskekongens menn. Gjennom tidene har vi tatt imot utallige tusener av bygdefolk fra hele landet, ikke minst nordlendinger, som her fikk legge av seg sin dialekt og lære vårt dannede sprog. Her fikk samer en sjanse til å skjule seg og bli likestilte så snart de var blitt norske og hadde pakka bort språket, komagene og tørkakjøttet. Denne byen er for en stor del bygget av disse innflytterne og innvandrerne, fra Lofoten og Karasjok, fra Pakistan og Polen. Til gjengjeld fikk de en sjanse til å lære vår norske bykultur og sivilisasjon å kjenne. Den er som kjent verdens beste og ingen steder bedre enn her i hovedstaden.

Samisk kultur og språk blir nå stadig mer synlig i en rekke byer, fra Oslo og Trondheim til Bodø og Alta. Det er stadig flere samer som trekker til byene av forskjellige årsaker. En viktig årsak er den sentraliseringspolitikken som mitt parti har stått i spissen for siden krigen. Da Finnmark og Nord-Troms skulle gjenoppbygges ville vi satse på vekstsentra og ikke på den spredte bebyggelsen som hadde vært tidligere både på kysten og i innlandet. I starten hadde vi ikke helt hellet med oss, da de gjenstridige dro tilbake til sine egne branntomter og ikke lot seg rokke derifra. Men utover 50- og 60-tallet klarte vi å få fart på sentraliseringa, med fraflyttingsbidrag, Nordnorgesplaner, Husbanken, med satsing på trålere og nekting av tilskudd til fiskere og bønder som ikke satsa stort nok. Etter hvert fikk vi modernisert reindrifta, som fikk tilskudd mot å endre driftsformen slik vi ville ha den. Vi fikk sentralisert vinterboligene, avskaffet sytingsreinen og verddeordninga og redusert reindrifta til moderne kjøttproduksjon. Det førte rett nok til ei kraftig økning i reintallet, men dette kunne vi igjen bruke til å sette reindrifta opp mot jordbruk, naturvern og andre interesser.

Denne politikken ga et stort overskudd av folk som det ikke lenger var levebrød for i jordbruk, fiske og reindrift. Et overskudd som industrien og byene har hatt stor nytte av. Når vi samtidig sørga for å sentralisere skoler og velferdstjenester, blei det lettere å tømme landsbygda for folk. De få som sitter igjen i kommuner som Lebesby, Berlevåg og Kvalsund (fred være med dens minne) og som skal forsøke å tette og fylle ei slunken kommunekasse, blir da så desperate etter inntekter, at de sier ja til alt som ser ut som en arbeidsplass eller ei skattekrone. Så kan vi fylle fjella deres med vindturbiner så våre venner i skatteparadisene kan selge strømmen til eventyrlige priser, vi kan grave ut fjella etter kobber som vi trenger til utenlandskablene som skal øke strøminntektene og gull som vi trenger til hva det nå var, nei det er det best å ikke si noe om. Så kan Salmon ditt og Salmar datt International Limited fylle fjordene med laksemærer og sprengte bort skjærgården for

grønn lakseoppdrett i delvis lukka anlegg. For ikke å snakke om den nye supersatsinga, hydrogen og ammoniakk, som er så grønn at alle andre land blir grønne av misunnelse. Med denne skal vi sprengte bort Markoppneset slik vi har sprengt Melkøya og vi har fått en grønn forlengelse av oljealderen. Når vi bare får fordobla kraftforbruket i Finnmark med elektrifisering av Melkøya så har hele petroleumsnæringa blitt grønn og Oljefondet blir også grønt.

Vi håper at alle bysamer vil trives så godt i byene at de blir værende der. Der kan de etter hvert få lov å lage egne samiske kulturhus, få overta noen rønner til samiske barnehager, og få 2 timer samisk for uka i skolen så alle kan si Lihkku beivviin og Ipmil atti. Så kan vi feire de samiske kunstnerne og artistene som gjør ære på Norge i internasjonale biennalar og musikkfestivaler, i alle fall så lenge de ikke misbruker dette til å komme med regjeringsfientlige ytringer, som enkelte dessverre har lagt seg til vane.

På den andre sida går folketallet i de såkalte samiske kommunene ned. For å være ærlig passer det oss utmerka. Skal vi få tatt hele landet i bruk i vår satsing på vind- og vannkraft, på olje, gruver og oppdrett, så bør der ikke være en masse småbrukere, kystfiskere, reindriftssamer, utmarkshøstere som er i veien for utviklinga, som hevder at de har rettigheter til landet, en ide de sikkert har blitt innbilt av en eller annen supersame som storsamfunnet har kommet i skade for å gi juristutdanning.

Samisk kultur skal vi ta vare på. På museene, i barnehagene, på utstillingene og konsertene og på Samefolkets Dag. Men takke meg til om noen også krever å få **praktisere** denne kulturen, å hevde at de faktisk må få ha sine arealer i fred for å kunne gjøre det. En slik vanvittig ide fikk samene på Fosen, og satte seg på det grunnlaget fore å stoppe et av de største industrieventyr i norsk historie. Dessverre klarte de å forville rettsvesenet til å gå på denne historia, men slikt kan ikke vi som ansvarlig regjering la oss stoppe av. Vi følger derfor vårt gamle slagord om at da Fanden ville at ingenting skulle skje, satte han ned den første komite. Så vi satser på å utrede spørsmålet til all motstand har gått lei og gått konkurs.

2022 blir et utfordrende år for vår regjering. Ikke nok med at vi har strømpriser som stiger ennå raskere enn galluptalla våre faller, men vi må forberede oss på at dette året må vi igjen gjennomføre en konsentrasjon av våre politistyrker, slik vi så effektivt gjorde i Alta i 1981. Denne gang blir det ved Repparfjorden at vi må sørge for respekt for lovlig fatta stortingsvedtak og den eventyrlige økningen av kobberprisene. Vi må bare passe på at vi har personale nok, og at det ikke kommer samtidig med de tiltaka vi må sette inn for lov og orden ved Førdefjorden, Nasafjell og Rásttigáisá. Inntil da gjelder det å holde oppe illusjonen om at vår regjering er på samenes side. Lihkku beivviin!